

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 32449/2023
25.01.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Мирослав Херцег адвокат из ..., против туженог Града Новог Сада, кога заступа Правобранилаштво Града Новог Сада, ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1176/2023 од 28.09.2023. године, допуњене решењем тог суда Гж 4442/21 од 22.06.2022. године, у седници већа одржаној дана 25.01.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1176/2023 од 28.09.2023. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду П 368/2022 од 16.03.2023. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени Град Нови Сад да исплати тужилци износ од 5.646.138,52 динара са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате, као и износ од 415.870,69 динара на име парничних трошкова са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом другим изреке, утврђено је да је тужени стекао право јавне својине у целости на парцели .. површине 396м² уписане у лист непокретности .. КО ..., парцели .. површине 99м² и парцели .. површине 291м² уписаних у лист непокретности .. КО ... и парцели .. површине 31м² уписане у лист непокретности .. КО ..., а тужилца обавезана да трпи да се тужени са тим правом упише након правноснажности пресуде код надлежне службе за катастар непокретности.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1176/2023 од 28.09.2023. године, ставом првим изреке, жалба туженог је делимично усвојена и делимично одбијена и пресуда Вишег суда у Новом Саду П 368/2022 од 16.03.2023. године преиначена у делу одлуке о трошковима поступка, тако што је обавеза туженог на накнаду трошкова поступка снижена са износа од 415.870,69 динара на износ од 348.540,69 динара, док је првостепена пресуда потврђена у преосталом делу. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о изјављеној ревизији у складу са чланом 408. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија тужене није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Ревизијом се посебно не указује на друге битне повреде одредаба парничног поступка из става 2. наведеног члана због којих се, под условима из члана 407. став 1. тачка 2. ЗПП, тај правни лек може изјавити, нити се наводе процесне одредбе које другостепени суд није применио или их је погрешно применио и тако учинио битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. наведеног закона.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је у катастру непокретости уписана као власница парцела .., .., .. и .. све у КО ... - земљиште у грађевинском подручју, њиве IV класе. Планом детаљне регулације нове стамбене зоне „Ширине I“ („Службени лист Града Новог Сада“ број 32/11) парцела .. КО ... планирана је за јавну површину - улицу, а за исту намену и остале парцеле предвиђене су Планом генералне регулације Алибеговца са подручјем за породично становање на југоистоку Петроварадина („Службени лист Града Новог Сада“ број 8/19) и Планом детаљне регулације Карагаче у Петроварадину („Службени лист Града Новог Сада“ број 9/20). Све парцеле су фактички приведене планској намени и користе се као делови улица. Тржишна вредност земљишта износи укупно 5.646.138,52 динара.

На тако утврђено чињенично стање, нижестепени судови су правилно применили материјално право.

Према члану 2. став 6. Закона о планирању и изградњи („Службени гласник Републике Србије“, број 72/09), површина јавне намене је простор одређен планским документом за уређење или изградњу објеката јавне намене или јавних површина, за које је предвиђено утврђење јавних интереса у складу са посебним законом (улице, тргови, паркови и друго). Законом о јавној својини („Службени гласник Републике Србије“ број 72/11), поред осталог, прописано је: да се добром у општој употреби, у смислу тог закона, сматрају оне ствари које су због своје природе намењене коришћењу свих и које су као такве одређене законом (члан 10. став 2); да су добра у општој у потреби у својини Републике Србије, изузев путева II реда који су у својини аутономне покрајине на чијој се територији налазе, као и изузев некатегорисаних путева, општинских путева и улица (које нису део аутопута или државног пута I и II реда), тргова и јавних површина које су у својини јединице локалне самоуправе на чијој се територији налазе (члан 10. став 10).

У конкретном случају, предметне парцеле су планским актима предвиђене за јавну површину - улицу и фактички су приведене тој намени, јер се у ту сврху и користе. На тај начин је земљиште фактички, без спроведеног поступка за утврђивање јавног интереса, експропријацију и одређивање накнаде одузето из поседа тужиле, која је у катастру непокретности и даље уписана као његова власница. Спорно земљиште је фактичким привођењем планској намени постало добро у општој употреби - улица, у јавној својини туженог, док је престало право приватне својине тужиле. Зато тужиле

припада право на накнаду у висини тржишне вредности земљишта, у складу са чланом 1. Протокола 1. уз Европску конвенцију и чланом 58. Устава Републике Србије којима је гарантовано право на имовину. Тужена је обвезник исплате ове накнаде као титулар права јавне својине на улици, у смислу члана 10. став 10. Закона о јавној својини.

По оцени Врховног суда, нису основани наводи ревидента да је у овом спору погрешно примењено материјално право. Тужена у ревизији понавља наводе које је истицала током поступка, а који истиче и у другим истим чињенично-правним споровима, због чега ти наводи нису посебно образлагани, у смислу члана 414. став 2. ЗПП, јер се тиме не би постигло ново тумачење права или допринело уједначавању судске праксе.

Из тих разлога, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић